

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **J. Š.**, zastoupený JUDr. Janou Hladíkovou jr., advokátkou se sídlem 17. listopadu 623, Pardubice, proti žalovanému: **Hasičský záchranný sbor Pardubického kraje**, se sídlem Teplého 1526, Pardubice, proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 9. 11. 2007, č.j. HSPA-613-11/VO-PaM-2007, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích ze dne 24. 4. 2008, č.j. 52 Ca 54/2007 – 91,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích ze dne 24. 4. 2008, č.j. 52 Ca 54/2007 – 91, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný brojí včas podanou kasační stížností proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, kterým bylo zrušeno jeho rozhodnutí ze dne 9. 11. 2007, č.j. HSPA-613-11/VO-PaM-2007, pro nezákonnost a věc mu vrácena k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím žalovaný na základě ustanovení § 190 odst. 8 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“), zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele kanceláře ředitele Hasičského záchranného sboru Pardubického kraje (dále jen „HZS PK“) ve věcech služebního poměru ze dne 18. 7. 2007, č. ŘK07 01618, a napadené rozhodnutí potvrdil. Napadeným rozhodnutím ředitele kanceláře ředitele HZS PK byla zamítnuta žádost žalobce ze dne 25. 6. 2007 o změnu rozhodnutí o zařazení na služební místo, jíž se domáhal ustanovení na služební místo „vrchní asistent“ se zařazením do 4. tarifní třídy s odůvodněním, že dne 18. 5. 2007 absolvoval specializační kurz „potápěč II. stupně“.

V odůvodnění napadeného rozsudku krajský soud uvedl, že podle čl. 95 odst. 1 Ústavy

České republiky není vázán podzákonými, ani interními předpisy, pokud nejsou v souladu se zákonnou úpravou, tedy ani zmiňovanými Pokyny ředitele HZS PK. S odkazem na znění ustanovení § 116 odst. 1 a 2 zákona o služebním poměru, na přílohu č. 1 tohoto zákona, a na katalog činností v bezpečnostních sborech podle nařízení vlády č. 104/2005 Sb. (dále jen „katalog činností“), jeho bod 1.4. části 1. Specifické činnosti a bod 2.4.11. části 2. Ostatní činnosti, dospěl krajský soud k závěru, že žalovaný provedl chybné zařazení žalobce do tarifní třídy. Krajský soud konstatoval, že žalobce působí jako člen potápěčské skupiny HZS PK, dne 18. 5. 2007 absolvoval kurs „potápěč II. stupně“ a vykonává potápěčskou činnost v rozsahu tomu odpovídajícím, kdy do rámce této činnosti mimo jiné náleží (jak dokládají záznamy o žalobcových ponorech) vyhledávání a vyzdvihování potopených předmětů. Z popisu žalobcovy služební činnosti pak podle soudu jednoznačně vyplývá, že jeho působení v potápěčské skupině patří mezi činnosti, které je povinen na svém služebním místě vykonávat (povinnost účastnit se výcviku nebo školení i mimo pracovní dobu). Podle názoru soudu se nejedná o činnost, jejíž výkon by závisel toliko na žalobcově úvaze, resp. která by byla spjata s jeho konkrétní osobou a ne se služebním místem, na kterém je žalobce zařazen. K tomu soud uvedl, že je zcela nerozhodné, že systemizace či vyhláška č. 247/2001 Sb. neznají služební místo „hasič – potápěč“. Zásadní je zákonná úprava obsažená v ustanovení § 116 odst. 1 věta první zákona o služebním poměru, podle níž se pro služební místo příslušníka stanoví tarifní třída podle nejnáročnější činnosti, jejíž výkon se na služebním místě vyžaduje. V případě žalobce je nejnáročnější činností, kterou vykonává, potápěčská činnost odpovídající absolvovanému kursu „potápěč II. stupně“. Právě podle výkonu potápěčské činnosti měla žalobci být stanovena tarifní třída. Krajský soud uvážil, že tato činnost žalobce v souladu s přílohou služebního zákona a katalogem činností (body 1.4. a 2.4.11. přílohy) je zahrnuta do 4. tarifní třídy vrchní asistent, neboť žalobce nepochybně při jejím výkonu uplatňuje „samostatné rozhodování a odpovědnost za určené úseky činnosti“, resp. vykonává „specializované potápěčské práce pod vodou“. Na zařazení do tarifní třídy pak rozhodně nemá vliv počet zásahů, které v daném roce žalobce pod vodou provedl, do výkonu potápěčské činnosti patří i absolvování povinných výcviků a školení, nikoliv pouze samotné zásahy. Žalobce je na svém služebním místě povinen se takových výcviků a školení účastnit i v době mimopracovní.

Krajský soud uzavřel, že žalovaný zařadil žalobce do 3. tarifní třídy v rozporu se zákonem, tedy na zjištěný skutkový stav aplikoval nesprávnou právní normu. Žalovaný nikdy nepochybně, že žalobce je potápěčem a po 18. 5. 2007 vykonává činnost odpovídající absolvovanému kursu „potápěč II. stupně“. Z tohoto důvodu soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích napadl žalovaný (dále též „stěžovatel“) kasační stížností z důvodu vyjádřeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatel uvedl, že dnem 1. 1. 2007 bylo žalobci, stejně jako ostatním příslušníkům HZS PK, stanoveno funkční zařazení a služební příjem v souvislosti s nabytím účinnosti zákona o služebním poměru. Žalobce byl zařazen na služební místo „hasič“, což odpovídá jeho postavení v jednotce požární ochrany ve smyslu vyhlášky č. 247/2001 Sb., a zařazen do 3. tarifní třídy dle 1.4. katalogu činností (nařízení vlády č. 104/2005 Sb.). Proti tomuto rozhodnutí se žalobce neodvolal, přestože již v této době vykonával činnost v potápěčské skupině – Pokynem ředitele HZS PK č. 7/2007 byl určen k absolvování přípravy a výcviku na úrovni potápěč I. stupně. Nad rámec tohoto určení bylo žalobci dne 18. 5. 2007 umožněno prohloubení výcviku v potápěčské činnosti a získání kvalifikace potápěč II. stupně. Toto prohloubení kvalifikace nezměnilo náplň služební činnosti žalobce. V popisu služební činnosti žalobce je uvedeno toliko, že „je-li zařazen do potápěčské nebo lezecké skupiny, je povinen se účastnit

výcviku nebo školení i v mimopracovní dobu“, a z této formulace nelze vyvozovat, že příslušník je členem potápěčské resp. lezecké skupiny a jaké činnosti v této skupině vykonává. Členství v potápěčské resp. lezecké skupině, popř. postavení příslušníka v této skupině, je určeno příslušnými pokyny ředitele HZS PK – v žalobcově případě je aktuální úprava provedená Pokynem č. 20/2007, kterým byl nahrazen Pokyn č. 7/2007, z níž jednoznačně vyplývá, že žalobce je ředitelem HZS PK určen k výcviku a tedy i k výkonu činností na úrovni potápěč I. stupně. Závěr, který krajský soud v odůvodnění svého rozsudku učinil, že mezi žalobcem a žalovaným není sporu o tom, že žalobce působí jako člen potápěčské skupiny, absolvoval kurz potápěče II. stupně a vykonává potápěčskou činnost v rozsahu tomu odpovídajícím, tedy podle stěžovatele neodpovídá skutečnosti. Dosažení určitého stupně kvalifikace automaticky neznamená, že příslušník skutečně vykonává činnost v plném rozsahu této kvalifikace.

V Pokynu ředitele HZS PK č. 20/2007 jsou jmenovitě uvedeni všichni členové potápěčské skupiny, tito příslušníci jsou zařazení na služebních místech „hasič“, „hasič - strojník“, „hasič - technik“ a „velitel družstva“, k 1. 7. 2007 bylo na požární stanici Pardubice celkem 10 služebních míst „hasič“ a pouze na čtyřech z těchto míst byli zařazení příslušníci, kteří zároveň byli členy potápěčské skupiny. V případě, že by u některého z členů potápěčské skupiny došlo k převedení na jiné služební místo, nemělo by to na jeho členství v potápěčské skupině a výkon potápěčské činnosti žádný vliv. Z těchto skutečností podle stěžovatele jednoznačně vyplývá, že výkon potápěčské činnosti není vázán ke služebnímu místu „hasič“.

Stěžovatel dále upozorňuje na to, že napadený rozsudek krajského soudu je v rozporu s dosavadní rozhodovací praxí tohoto soudu. Ve věci sp. zn. 52 Ca 21/2007 Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích vyslovil názor, že výkon činnosti lezce a práce ve výškách a nad volnou hladinou není vázán na služební místo a lze jej hodnotit právními nástroji zakotvenými v ustanovení § 49, § 123 a § 120 zákona o služebním poměru. Přestože stěžovatel ve věci žalobce takto postupoval, označil krajský soud tento postup za nezákonný. Postavení lezce je přitom shodné s postavením potápěče, když v obou případech se jedná o příslušníka, který je zařazen na služební místo v závislosti na svém postavení v jednotce požární ochrany ve smyslu vyhlášky č. 247/2001 Sb., a ve srovnání s jinými příslušníky zařazenými na stejném služebním místě vykonává určitou činnost navíc. Ze všech těchto důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Žalobce ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, stěžovatel nesprávně vycházel z tzv. systemizace (vyhláška č. 247/2001 Sb.), která je v rozporu jak se služebním zákonem, tak rovněž i s prováděcím nařízením vlády – katalogem prací. Pro žalobce je zcela nepodstatné, zda vyhláška č. 247/2001 Sb. jako podzákoný právní předpis a systemizace služebních míst HZS PK znají či neznají služební místo „hasič – potápěč“. Zásadní je vyhodnotit, kterou nejnáročnější činnost je žalobce povinen na svém služebním místě vykonávat a dle této činnosti stanovit tarifní třídu ve smyslu ustanovení § 116 odst. 1 a 2 zákona o služebním poměru. Teprve od doby, kdy působí jako potápěč II. stupně, považuje žalobce své zařazení za nezákonné a odporující právním předpisům, protože jeho zařazení do 4. tarifní třídy dle bodu 2.4.11. katalogu činností by odpovídalo činností, které vykonává, i Pokynu č. 19/2001, konkrétně jeho čl. 5 odst. 2. Žalobce vykonává potápěčskou činnost reálně. I kdyby nevykonával ani jeden zásah, je přesto povinen absolvovat tzv. zdokonalovací výcvik dle čl. 9 Pokynu č. 19/2001, a to nejméně jedenkrát za tři měsíce, kdy musí napotápět nejméně 10 hodin za 12 měsíců, fakticky každým výcvikem dochází k zásahu. Žalobce nikdy netvrdil, že výkon potápěčské činnosti byl přímo navázán ke služebnímu místu hasič, pouze to, že on vykonává na svém služebním místě činnost, která odpovídá jiné tarifní třídě. Důležitý je tedy skutečný obsah

činnosti žalobce, v čemž se žalobce shoduje s krajským soudem, který zkoumal, jaké činnosti žalobce konkrétně vykonává. Žalobce navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná. Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán jejím rozsahem a uplatněnými stížními důvody. Po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Ze spisového materiálu Nejvyšší správní soud zjistil tyto pro posouzení věci rozhodné skutečnosti:

Dne 25. 6. 2007 žalobce požádal s účinností od 1. 7. 2007 o změnu rozhodnutí o zařazení na služební místo tak, že bude zařazen do 4. tarifní třídy (vrchní asistent), s odůvodněním, že dne 18. 5. 2007 absolvoval specializační kurz „potápěč II. stupně“ a je zařazen do potápěčské skupiny HZS PK. V odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žalobce namítal, že jeho zařazení do 3. tarifní třídy je v rozporu s bodem 2.4.11. katalogu činností i s jeho částí 1.4.

V popisu služební činnosti žalobce ze dne 1. 1. 2007 je uvedeno, že žalobce byl jmenován do služební hodnosti „asistent – hasič“ (tarifní třída 03.01, katalogové číslo 1.4.), kdy mezi jeho povinnosti mj. patří: přímá podřízenost velitelům družstev a veliteli čety, povinnost dodržovat pracovní a denní řád, povinnost hospodárně a účelně používat zařízení a prostředky organizace, v době určené pro převzetí techniky je povinen řádně převzít technické prostředky, které jsou ve výbavě mobilní požární techniky, zjištěné závady neprodleně hlásí veliteli (veliteli družstva nebo veliteli čety), povinnost se účastnit školení, výcviků, kursů odborné způsobilosti a specializačních kursů i v době mezi směnového volna (např. kurs obsluhy motorových pil, lezecký výcvik, školení řidičů – referentů apod.), povinnost se na rozkaz velitele čety (jakékoliv směny) a OPIS dostavit na pracoviště za účelem doplnění směny na výjezd, je-li určen denním rozkazem jako dozorčí, je povinen plnit povinnosti vyplývající ze Směrnice pro výkon dozorčí a strážní služby, je-li zařazen do potápěčské nebo lezecké skupiny, je povinen účastnit se výcviku nebo školení i v mimo pracovní dobu, plní další úkoly podle zvláštních předpisů a nařízení atd.

V Pokynu ředitele HZS PK č. 20 ze dne 20. 2. 2007, kterým se stanoví složení potápěčských skupin a postup pro zajišťování výcviku, kvalifikačních zkoušek, technického vybavení, vedení dokumentace potápěčské činnosti, kontroly potápěčské techniky, je žalobce jmenovitě ustanoven k absolvování přípravy a výcviku pro funkci hasiče – potápěče, s označením potápěč I. stupně. Dále je tímto aktem uloženo jmenovitě určeným vedoucím potápěčských skupin zajišťování výcviku, kvalifikačních zkoušek, technického vybavení, vedení dokumentace potápěčské činnosti a kontrola potápěčské techniky.

O věci samé uvažil Nejvyšší správní soud následovně:

Podle § 116 odst. 1 věty první zákona o služebním poměru se pro služební místo příslušníka stanoví tarifní třída podle nejnáročnější činnosti, jejíž výkon se na služebním místě vyžaduje. Podle odstavce druhého cit. ustanovení není-li dále uvedeno jinak, v souladu s charakteristikami tarifních tříd uvedenými v příloze tohoto zákona stanoví vláda nařízením katalog činností v bezpečnostních sborech zařazených do jednotlivých tarifních tříd podle jejich složitosti, odpovědnosti a namáhavosti.

Charakteristika 3. tarifní třídy uvedená v příloze č. 1 zákona o služebním poměru

pro služební hodnost „asistent“ zahrnuje odborné činnosti, kde jsou předmětem komplexní systémy s vnitřním členěním na ucelené subsystemy s úzkými vazbami na další systémy a s dalším vnitřním členěním. Vedení jednoduchých agend s jednotlivými prvky systému, malým rozsahem působnosti a omezenými vazbami na další agendy, vedení soustavy podkladové dokumentace spojené s vyhledáváním (bez analýzy), dokumentováním, šetřením, prošetřováním.

Naproti tomu 4. tarifní třída pro služební hodnost „vrchní asistent“ je v příloze k zákonu o služebním poměru vyznačována zajišťováním širokého souboru činností s rámcově stanovenými vstupy, způsobem vykonávání a vymezenými výstupy, které jsou organickou součástí širších procesů (dále jen „odborné specializované činnosti“), kde jsou předmětem činnosti samostatné komplexní systémy složené ze samostatných sourodých systémů. Zajišťování uceleného souhrnu služebních úkolů (dále jen „služební agenda“) ve věcně stejně zaměřené části úseku činnosti bezpečnostního sboru (dále jen „obor služby“) s vymezenou územní působností nižšího stupně.

Pro 3. tarifní třídu – asistent v katalogu činností (část 1. Specifické činnosti bod 1.4.) je požadováno „provádění složitých hasebních a záchranných prací při zásahu s využitím odborností získaných ve specializačních kurzech“. Pro 4. tarifní třídu – vrchní asistent je požadováno „provádění nejsložitějších hasebních a záchranných prací při zásahu s využitím odborností získaných v odborných a specializačních kurzech s uplatněním samostatného rozhodování a odpovědnosti za určené úseky činnosti“, dále „výkon odborných činností speciálních služeb působících v jednotkách požární ochrany s přímou odpovědností veliteli jednotky požární ochrany“ a konečně „samostatná operační činnost na operačním a informačním středisku pro část území kraje“.

V katalogu činností v části 2. Ostatní činnosti bod 2.4.11. Další činnosti je v rámci 3. tarifní třídy – asistent zahrnuta činnost „*vykonávání odborných potápěčských činností pod vodou, například* řezání ocelových konstrukcí, čištění a drobné stavební úpravy pod vodou“ a do 4. tarifní třídy – vrchní asistent zařazena činnost „*vykonávání specializovaných potápěčských prací pod vodou, například* vyhledávání a vyzdvihování potopených předmětů, svěřování a řezání ocelových konstrukcí, trhačí práce“.

Se zřetelem k platné právní úpravě a k závěrům zaujatým krajským soudem v nyní projednávané věci Nejvyšší správní soud shledal za důvodnou namítanou nezákonnost napadeného rozhodnutí krajského soudu spočívající v nesprávném posouzení právní otázky dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Nesprávné posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení obecně spočívá buď v tom, že správně zjištěný skutkový stav je subsumován pod nesprávnou právní normu nebo je sice vybrána správná právní norma, ale následně je nesprávně vyložena či aplikována. Krajský soud podle Nejvyššího správního soudu pochybil, když jako rozhodné kritérium pro žalobcovo zařazení do 4. tarifní třídy, služební hodnost vrchní asistent, podle přílohy č. 1 k zákonu o služebním poměru, posuzoval bez dalšího zařazení žalobce v potápěčské skupině HZS PK, jeho získání kvalifikace potápěč II. stupně a s tím tvrzené provádění potápěčské činnosti odpovídající absolvovanému kursu. Krajský soud žalobcem prováděnou potápěčskou činnost vyhodnotil jako nejnáročnější činnost, jejíž výkon se na služebním místě žalobce vyžaduje ve smyslu ustanovení § 116 odst. 1 věty první zákona o služebním poměru, podle níž měla být žalobci stanovena tarifní třída, a podřadil ji pod charakteristiku činností požadovaných pro 4. tarifní třídu – vrchní asistent.

Nevyšší správní soud souhlasí s názorem krajského soudu do té míry, že může být určitá

potápěčská činnost příslušníka Hasičského záchranného sboru České republiky považována za tzv. nejnáročnější činnost ve smyslu ustanovení § 116 odst. 1 věty první zákona o služebním poměru. Potápěčská činnost je jako samostatná činnost upravena katalogem činností v části 2. Ostatní činnosti bod 2.4.11. Další činnosti. V takovém případě však musí být splněna obligátní zákonná podmínka, a to povinnost příslušníka tuto činnost na svém služebním místě vykonávat. Buď může vyplývat ze základního popisu služební činnosti příslušníka odpovídající jeho služebnímu místu, anebo může být samostatně založena interním aktem vydaným příslušným služebním funkcionářem. Takovými vnitřními předpisy jsou například Pokyny ředitele HZS PK jako interní akty řízení, jimiž mohou být ukládány podřízeným příslušníkům některé další úkoly a povinnosti nad rámec systemizovaných náplní služebních činností. Ve věci žalobce tato situace nastala, když byl Pokynem ředitele HZS PK č. 20/2007 zařazen do potápěčské skupiny, a současně byl tímto aktem ustanoven k zabezpečování úkolů dle Pokynu Generálního ředitele HZS ČR a náměstka ministra vnitra č. 19/2001, v němž jsou stanoveny jednotlivé povinnosti potápěčů při potápěčském zásahu. Žalobce rovněž doložil záznamy, z nichž vyplývá, že působil jako člen potápěčské skupiny při konkrétních potápěčských zásazích.

V tomto směru je tedy třeba přisvědčit krajskému soudu, že žalobce je povinen na svém služebním místě vykonávat určitou potápěčskou činnost z pozice člena potápěčské skupiny a tuto činnost (vzhledem k předchozímu výkladu) lze považovat za nejnáročnější činnost žalobce, jejíž výkon se na jeho služebním místě vyžaduje ve smyslu ustanovení § 116 odst. 1 věty první zákona o služebním poměru. Co se týče absolvování žalobce specializačního kurzu potápěč II. stupně, nutno upozornit, že samotné zvýšení kvalifikace automaticky neznamená, že příslušník skutečně vykonává činnost v plném rozsahu této kvalifikace, resp. že je žalobce povinen na svém služebním místě vykonávat potápěčskou činnost odpovídající absolvovanému kursu „potápěč II. stupně“. Stěžovatel správně podotkl, že předmětné absolvování specializačního kurzu záviselo toliko na žalobcově úvaze a žalobce k němu nebyl na základě žádného interního aktu povinen. Zásadní ve věci je, v jakém rozsahu je žalobce povinen vykonávat potápěčskou činnost jako člen potápěčské skupiny. V již zmíněném Pokynu ředitele HZS PK č. 20/2007 je žalobce ustanoven ve funkci hasič – potápěč na úrovni I. stupně, tedy je povinen vykonávat potápěčskou činnost odpovídající pouze úrovni „potápěče I. stupně“. Proto Nejvyšší správní soud nesdílí závěr krajského soudu, že měla být žalobci stanovena tarifní třída podle výkonu potápěčské činnosti v rozsahu odpovídající úrovni potápěče II. stupně.

Potápěčská činnost různé složitosti je zařazena v katalogu činností v části 2. Ostatní činnosti bod 2.4.11. Další činnosti jak ve 3. tarifní třídě – asistent, tak i ve 4. tarifní třídě – vrchní asistent. Z charakteristiky kvalifikace potápěče I. stupně dle Pokynu Generálního ředitele HZS ČR a náměstka ministra vnitra č. 19/2001 vyplývá, že tato jednoznačně nedosahuje složitosti, odpovědnosti a namáhavosti, vymezené pro potápěčskou činnost ve 4. tarifní třídě – vrchní asistent. Nutno ale poznamenat, že i kdyby byl posuzován výkon potápěčské činnosti v rozsahu odpovídající úrovni potápěče II. stupně, stejně by nemusely být splněny požadavky na zařazení do 4. tarifní třídy. Rozdíl mezi oběma stupni náročnosti potápěčské činnosti není popsán v katalogu činností dosti zřetelně, obsahuje toliko příkladný výčet některých dílčích potápěčských činností a prací. Je proto nutné výkon potápěčské činnosti v každém posuzovaném případě hodnotit z hlediska celkové náročnosti požadovaného výkonu služby. Zejména je třeba konkrétní potápěčskou činnost příslušníka posuzovat v souladu s obecnou specifikací činností, které odpovídají jednotlivým služebním hodnostem vymezeným v katalogu činností v část 1. Specifické činnosti v bodě 1.4., např. zda příslušník uplatňuje samostatné rozhodování a odpovědnost za určené úseky činnosti atd. Podřazení požadovaného výkonu služby se musí zároveň shodovat i s charakteristikami tarifních tříd uvedenými v příloze č. 1 zákona o služebním poměru.

S ohledem na uvedené Nejvyšší správní soud uzavřel, že krajský soud nesprávně posoudil

otázku zařazení žalobce do odpovídající tarifní třídy. Závěr krajského soudu, že žalovaný zařadil žalobce do 3. tarifní třídy v rozporu se zákonem, není správný. Z popisu služební činnosti žalobce, z relevantních zákonných i podzákonných ustanovení, ani z Pokynu ředitele HZS PK č. 20/2007 či z jiného vnitřního předpisu, nevyplývá, že by byl žalobce povinen vykonávat na svém služebním místě jakoukoliv činnost podmiňující jeho zařazení do 4. tarifní třídy – vrchní asistent dle § 116 odst. 1 a 2 zákona o služebním poměru.

Pokud jde o stěžovatelem namítaný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích ve věci sp. zn. 52 Ca 21/2007, Nejvyšší správní soud jen na okraj podotýká, že vyslovený právní názor o výkonu činnosti lezce a práce ve výškách a nad volnou hladinou nelze vzhledem k odlišným skutkovým okolnostem aplikovat na nyní posuzovaný případ. Nadto ani v té době platná právní úprava, především katalog činností, výslovně nespécifikovala vykonávání lezeckých činností jako samostatnou činnost na rozdíl od vykonávání potápěčských činností (viz shora podaný výklad).

Z výše uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích podle § 110 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost zrušil a současně vrátil věc soudu k dalšímu řízení. V něm bude krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vyjádřeným v tomto zrušujícím rozsudku.

V novém rozhodnutí pak Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích rozhodne podle § 110 odst. 2 s. ř. s. i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. srpna 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu